

НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

Члан 1.

У Закону о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19), у члану 4. став 7. мења се и гласи:

„Споредном испоруком добара из става 6. овог члана не сматра се пренос права располагања на:

1) грађевинском објекту или економски дељивој целини у оквиру грађевинског објекта која се сматра непокретношћу у смислу закона којим се уређује промет непокретности;

2) покретним стварима уз пренос права располагања на непокретности из тачке 1) овог става.”.

Члан 2.

У члану 5. после става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

„Споредним пружањем услуга из става 6. овог члана не сматра се услуга изнајмљивања, односно давања на коришћење грађевинског објекта или економски дељиве целине у оквиру грађевинског објекта која се сматра непокретношћу у смислу закона којим се уређује промет непокретности.”.

Досадашњи ст. 7. и 8. постају ст. 8. и 9.

Члан 3.

У члану 7а став 1. речи: „испоручена добра или пружене услуге, ако су добра која се испоручују, односно услуге које се пружају, идентитет” замењују се речима: „испоруку добара или пружање услуга, ако су добра која се испоручују, односно услуге које се пружају или идентитет потенцијалних”.

Члан 4.

У члану 8. додаје се став 8, који гласи:

„Обвезником се сматра и отворени инвестициони фонд, односно алтернативни инвестициони фонд, који нема својство правног лица, а који је уписан у одговарајући регистар у складу са законом.”.

Члан 5.

У члану 10. став 2. тачка 3) после речи: „за промет извршен од стране обвезника ПДВ” додају се запета и речи: „ако је вредност тог промета већа од 500.000 динара, без ПДВ”.

Члан 6.

У члану 17. став 4. тачка 2) мења се и гласи:

„2) износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако те износе преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату и ако су ти износи посебно евидентирани;”.

После тачке 2) додаје се тачка 3), која гласи:

„3) износе које обвезник потражује за издатке које је платио у име и за рачун примаоца добара или услуга, ако су ти износи посебно евидентирани.”.

Члан 7.

У члану 24. став 1. после тачке 7) додаје се тачка 7а), која гласи:

„7а) промет добара која су у поступку активног оплемењивања за која би обвезник - стичалац имао право на одбитак претходног пореза када би та добра набављао са обрачунатим ПДВ;”.

Члан 8.

У члану 25. став 1. после тачке 1) додаје се тачка 1а), која гласи:

„1а) пословања и посредовања у пословању виртуелним валутама које се не користе као законска средства плаћања;”.

У ставу 2. тачка 2) речи: „(пољопривредног, шумског, грађевинског, изграђеног или неизграђеног)” бришу се.

Члан 9.

У члану 30. став 5. тачка 4) после речи: „члана 25. став 1.” додају се речи: „и став 2. тачка 5)”.

У ставу 7. после речи: „два промета услуга” додају се речи: „из члана 25. став 1. и два промета услуга из члана 25. став 2. тачка 5) овог закона”.

Члан 10.

Члан 36. мења се и гласи:

„Члан 36.

Обвезник који се бави прометом половних добара, укључујући половна моторна возила, уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета, може да утврди основицу као разлику између продајне и набавне цене добра (у даљем тексту: опорезивање разлике), уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

Обвезником из става 1. овог члана сматра се обвезник који, у оквиру своје делатности и с циљем даље продаје, набавља у Републици или увози добра из става 1. овог члана.

Основица из става 1. овог члана примењује се ако код набавке добара њихов испоручилац није дуговао ПДВ или је користио опорезивање разлике из става 1. овог члана, као и у случају увоза добара на који је обрачунат и плаћен ПДВ.

У случајевима из члана 4. став 4. овог закона, као продајна цена за израчунавање разлике сматра се вредност из члана 18. ст. 1. и 3. овог закона.

Код промета добара из става 1. овог члана на који се примењује опорезивање разлике, обвезник не може исказивати ПДВ у рачунима или другим документима.

Обвезник нема право на одбитак претходног пореза за добра из става 1. овог члана која су увезена, као и за добра и услуге који су у непосредној вези са добрима из става 1. овог члана, код чијег промета примењује опорезивање разлике.

Половним добрима из става 1. овог члана не сматрају се секундарне сировине из члана 10. став 2. тачка 1) овог закона.

Обвезник из става 2. овог члана који врши промет добара из става 1. овог члана за који утврђује основицу у складу са чланом 17, односно чланом 18. ст. 1. и 3. овог закона и промет добара из става 1. овог члана за који примењује опорезивање разлике, дужан је да у својој евиденцији одвојено исказе податке о тим прометима.

Министар ближе уређује шта се сматра половним добрима, уметничким делом, колекционарским добром и антиквитетом из става 1. овог члана.”.

Члан 11.

У члану 36а став 5. тачка 3) речи: „ст. 2. и 3.” замењују се речима: „ст. 2. и 4.”.

Члан 12.

У члану 36б став 5. после речи: „определи да ће” додаје се реч: „се”.

Став 8. мења се и гласи:

„Када се обвезник ПДВ из ст. 5. и 7. овог члана определи за обрачунавање ПДВ на промет инвестиционог злата и промет услуга посредовања код промета инвестиционог злата, обрачунавање ПДВ врши се почев од пореског периода по истеку пореског периода у којем је доставио обавештење надлежном пореском органу.”.

Члан 13.

У члану 38. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„Ако обвезник из става 1. овог члана није поднео евиденциону пријаву у року из става 1. овог члана, евиденциону пријаву може поднети и после тог рока, односно поднеће је надлежни порески орган по службеној дужности.

Обвезник из става 2. овог члана има право на одбитак претходног пореза у складу са овим законом, за набавку добара и услуга, укључујући и аванс, почев од дана подношења евиденционе пријаве.”.

Досадашњи ст. 2–4. постају ст. 4–6.

Члан 14.

У члану 40. став 2. речи: „као дуговани у пореској пријави” замењују се речима: „у пореској пријави као исправку одбитка претходног пореза”.

Члан 15.

У члану 42. став 5. мења се и гласи:

„Обвезник може да изда рачун у папирном, односно у електронском облику ако постоји сагласност примаоца да прихвата рачун у електронском облику, осим у случају обавезе издавања рачуна у електронском облику у складу са законом када сагласност примаоца није потребна.”

После става 5. додају се нови став 6. и ст. 7. и 8, који гласе:

„Рачун у папирном облику издаје се у најмање два примерка, од којих један задржава издавалац рачуна, а остали се дају примаоцу добара и услуга.

Рачун у електронском облику издаје се као електронски документ у складу са законом.

Износи који су исказани у рачуну могу бити изражени у било којој валути, с тим што износ обрачунатог ПДВ мора бити изражен у динарима, у складу са чланом 22. став 1. овог закона.”.

Досадашњи став 6. постаје став 9.

Члан 16.

У члану 44. став 1. речи: „за испоручена добра и услуге” бришу се.

Став 2. мења се и гласи:

„Обвезник ПДВ из става 1. овог члана има право да исправи износ ПДВ ако је издао нови рачун са исправљеним износом ПДВ, односно рачун у којем није исказан ПДВ, односно ако је сторнирао рачун у случају када рачун није требало да буде издат и ако поседује документ примаоца рачуна – обвезника ПДВ или лица које има право на рефакцију ПДВ у складу са овим законом у којем је наведено да ПДВ исказан у рачуну из става 1. овог члана није коришћен као претходни порез, односно да за тај износ ПДВ

није поднет захтев за рефакцију ПДВ, у случају када је рачун издат обвезнику ПДВ или лицу које има право на рефакцију ПДВ.”.

Члан 17.

У члану 49. став 2. речи: „став 1.” замењују се речима: „став 2.”.

Члан 18.

Ако је за промет добара и услуга, који се врши од дана почетка примене овог закона, наплаћена, односно плаћена накнада или део накнаде пре дана почетка примене овог закона, на тај промет примењује се Закон о порезу на додату вредност („Службени гласник РС”, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-др. закон, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17, 30/18 и 72/19).

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. јануара 2021. године, осим одредбе која садржи овлашћење за доношење подзаконског акта која ће се примењивати од дана ступања на снагу овог закона.